

במדינה

מישפט

איפוק מירבי

חוקיית הפמים חשדה —

אך השופט זיכה

את החשוד

"לא לזון, יא מאניאק!" קראו השוטרים שהתפרצו לדירתו של מורדכי אורי אלום מאורי-עקיבא. אזואלוס, שעמד אר תה שעה על הסולם בסלון דירתו והדי ביק טפטים על הקיר, לא הספיק לומר מילה. תוך שניות היה שרוע על הריצ' פה, כשהשוטרים מכים בו ודורשים שיגלה להם היכן המחבוא של הווללה.

מורדכי אזואלוס בן 39, צבעי, נשוי ואב לארבעה ילדים קטנים, הוחשד בחור דש מרס השנה בסחר בסמים. על סמך ידיעות מודיעיניות של מישטרת מרחב השרון.

ב־25 במרס ערכו אנשי מחלקת-הסמים של מרחב השרון תצפית ראשונה על בני תו, ברחוב הרצל 6. מאוחר יותר סיפר אחד השוטרים, שהיה בתצפית, כי באותו היום, בשעה 8 בערב, ראה תנועה גדולה של אנשים היוצאים והנכנסים לדירה.

בשעה 8.30 הבחין השוטר בשוטר אחר עם ילד כבן 12, הפוסעים לעבר הבית. השוטר והילד נפרדו, הילד נכנס לחצר הבית, דפק בדלתו של אזואלוס, אזואלוס פתח את הדלת, החליף כמה מילים עם הנער, נכנס שוב הביתה, יצא ומסר לנער חבילה. הנער החזיר לאזואלוס שטרות כסף אחדים, יצא מהחצר ומסר לשוטר, שחיקה לו, את החבילה. באותו היום לא פעלו אנשי המישטרה נגד אזואלוס.

אקרה ברקה. הם חזרו לתצפת את ביתו ארבעה ימים אחרי-כן, ב־29 למרס בערב, בשעה 9 החליטו לפרוץ לדירה. **על אשר התרחש באותו מעמד סיפר אזואלוס:**

אני וחבר שלי היינו בבית. אשתי היתה בחדר השני, עם הילדים. בתי הגדולה יצאה החוצה, לרוק שאריות של טפטים. חמישה שוטרים, שחיוכו כנראה בחוק, דהפו אותה ונכנסו לסלון. נפלתי מהי סולם. אחד השוטרים הצמיד אקדה לרקתי ונתן לי מכה בכת בלסת. הוא צעק: "לא לזון! אם תזון אדפוק לך כדור בראש!"

נדהמתי, איבדתי את ההכרה. כשהתי-עוררתי ראיתי שני שוטרים מחזיקים את החבר שלי, שהוא נכה-צה"ל. אחד כיוון עליו את האקדה, והשני התחיל לבעוט בו, כשהחבר שלי צועק: "הרגל! הר-גל!" והם מוסיפים לו עוד ועוד מכות. הבת שלי, בת ה-12, היתה עדה לכל הי-מיקרה. היא הציצה דרך הלון-הדלת. ל-שוטרים האלה לא היה צו-חיפוש. הם לא הודוה, היו באורחית.

הוציאו אותי לכביש. היתה שם פורד קורטינה ועוד שתי ניידות-מישטרה. ראיי תי שהשוטרים שבחוק עוצרים את כל מי שהיה בסביבה, ועושים עליהם חיפוש. אותי הם לקחו לחורשה שמול ביתי, עם פנסים. חיפשו שם משהו, לא מצאו כלום ואז הביאו כלבים, השאירו אותי במכונית. הם חזרו אחרי כמה דקות ואמר רו לי: "הנה, מצאנו את הווללה, מצאנו את הווללה!"

משם לקחו אותי לפוסטה ** של המיש-טרה, כבלו אותי מאחורי הגב והכניסו לי אגרופים בפרצוף, כי לא מצאו בכיסים שלי כלום. גם כשהם נכנסו לבית שלי, והפכו אותו, הם לא מצאו כלום. רק ב-חצר מצאו צינצנת, שהילדים הקטנים משחקים בה. שלחו אותה למעבדה ולא מצאו כלום.

במיגרש שלייד הבית שלי הם מצאו חומר, אבל אמרתי להם, שזה לא שלי, שלא אני שמתי את זה שם. הם אמרו לי אחר-כך שהיה כתוב על זה השם שלי. אפילו הייתי סוחר, אני לא מטומטם! אי-זה סוחר כתוב על החומר שלו את שמי? זה כמו רוצח שכותב את שמו על הגוויה שהוא הרג.

לקחו אותי לתחנת חדרה. הכניסו ארי תי לחדר-החקירות והתחילו לקרוע אותי במכות. הם אפילו לא חקרו אותי, רק הרביצו. כל פעם שהתעלפתי שפכו עלי (המשך בעמוד 48)

* מצבור סמים בשפת העבריינים.
** ניידת להובלת אסירים.

אבטיח

כדריח

דגים?

"סנו-סופג-ריחות"

הכניסי את "סנו-סופג-ריחות". הוא יספוג כל ריח זר במקרר במשך ששה חודשים תמימים. "סנו-סופג-ריחות" יעיל גם במזווה ובכל ארון. קחי אותו לעזרתך ותהני מאבטיח בריח של... אבטיח.

את פותחת את המקרר וריח בצל מקדם את פנייך. ריח הכרוב המבושל נדבק לבשר. וכשאת מקרבת את אפך לאבטיח הטרי — נודף ממנו ריח של דגים. צריך לספוג את הריחות ש"מטיילים" במקרר.

סנו-לעזרתך תמיד!

Target Adv.

בואו לשמוע

..אלטרנטיבה"

● ח"כ אורי אבנרי ● ד"ר מתי פלד
● חיים ברעם ● דן דרין

מנחה: יעקב ארנון

באולם בית אגרון בירושלים, יום ד' 17.10.79
בשעה 8.30 בערב.

לעליזה ואלברט פרס

ברכות נאמנות
להולדת הבת

עובדי "הדפוס החדש"

ערבי צעירים במועדון 5 לתרבות חדשה

רח' הס 5, תל-אביב,
טל' 297263

יום שלישי 16.10

ראיון החודש עם
ח"כ מאיר וילנר

מוכ"ל

המיפלגה הקומוניסטית הישראלית

תן טרמפ

לחייל